

Takže namlsáni z Nebelsteinu, že prej bychom mohli ještě teda do toho Karlstiftu, když to zjara nevyšlo. Pravil Brtník. Proč ne? Inu zajedeme zase do Pohoří na Šumavě, tam jsme dlouho nebyli, naposledy den před tím :D. Zaparkujeme a jdeme. Tentokrát pěkně kolem toho křížku rovnou za nosem. Vzhledem k tomu, že v Pohoří je jakási akcička s živou hudbou dechovkovou, panuje na prašný cestě poměrně čilý cestovní ruch. Z Rakous k nám do Čech. V Pohoří se už tou dobou vyskytuje grupa motorkářů, ale u těch nelze předpokládat, že se těšej na dechárnu. My se těšíme do lesa.

Ovšem nejdřív se tam musíme dostat. Neobvyklý provoz nám umožňuje trénovat s psiskama povel Ke straně-auto. Na čemž si trvám. Chci abychom to tak říkali, aby si i Tali zažila, že když se řekne auto, znamená to, že se máme klidit z cesty. Nepočítám s tím, že by hned nějakou pochopila, ale třeba jednou tak za dvacet let jí to do tý mozkovny dokápnou ☐

Na "hranicích" (hehehe trapný v tomhle významu, protože hranice je prostě tam někde u

kapličky)

ovakneme Tali na vodítko a já si ji беру k sobě. Abychom si

povídaly a šly hezky spolu a pomalu. Přes to, že takhle jdeme poměrně dlouhý úsek, zvládá to dobře. Za posledním ze dvou statků (to je zalidněnost, co? ☐) ji na kraji lesa odepnu a vyrážíme do kopce. Je vjédro, tak to s rychlostí nepřeháníme, ale šlape se dobře. Vlevo teče potůček, takže jakmile je dostupný směřuju tam ohařiska, aby zapili ten úsek po silnici. A jako vždycky-Rumíček uléhá a Tali cábruje vodou, sem a tam. Lesní pěšinka křížuje lesní upravenou cestu - k prameni Lužnice :-). My naopak pokračujeme rovně dál, dál do kopce. A vystoupáme k té zvláštní kapličce s názvem Dreifaltigskeitskapelle. A já furt nevím, jak si to přeložit. A jak si vyložit to, že tam jsou uvnitř kapličky namalovaní ti tři vlci. Aby tam nebyli sami, vyfotím u vchodu ohařiska. Vy ovšem tu fotku nejspíš nikdá nevidíte, páč se mi nedaří ji vylovit z telefonů a někam ji nahrát.

Udělali jsme si tam i pauzičku. Na malou svačinku. Ne, že by to úplně bylo nutný, páč štreka to není nijak vydatná a když člověk vyfuní ten kopec, může po chvílce klidně pokračovat dál,

protože cesta vede po hřebeni a před vesnici naopak klesá, takže námaha už člověka nečeká. Taky svačit se nemusí, protože jídlo by mělo být už skorem nadosah - pokud teda nedopadneme jako ondynoj ☐ . Ale prostě se to tak přímo nabízelo. Sednout si na tu lavičku u kapličky a jen tak prostě být. A k tomu si zakousnout. Housku s vysočinou ☐ . Aby to nebyla furt jen ta Májka, že jo. Svačina jest oživení pro ohařiska a když Tali vyžebrá svůj díl, tak ji to natolik rozradostní, že se začne válet po zemi v trávě, jak prase v bukvicích. Úplně stejně, za stejný situace a na stejným místě, jako to provozovala na jaře.

Přejdeme rovinku, kde si nás sluníčko vyloženě užívá a ač to není cesta vůbec namáhavá, tak mi najednou to vedro vadí hodně. Jakmile začneme scházet dolů do vesnice, jde Talimůra zase na vodítko, protože lovit ji někde v Rakousích se nám rozhodně nechce. Míjíme domeček, který přesně jako kdyby vypadnul z našich představ. Malej, útulnej s hezkou zahradou a vypadá, že ho i nikdo nechce ☐ . Škoda, my bychom ho brali, jenže kdepak na to vzít, že jo. Vystačíme ještě tak s obědem tady. No a aspoň si vyfotím ten starej zerav u domu, páč ten je krásnej. Mineme hřbitůvek a zavřený penzion u kterýho litujeme, že restaurace není tady, ale dole u křižovatky. Tady by se nám líbilo mnohem víc v tý tichý uličce. U křižovatky nejdřív přejdeme na protější stranu silnice, protože tam je korýtko s vodou. A pitnou dokonce. Máme možnost nechat ohařiska napít. Tali mě překvapí, protože pravděpodobně odkoukala od Rumíčka jeho grif na pití z vyvýšených míst. Vyskočí - ELEGANTNĚ!!! POZOR ELEGANTNĚ!!! nahoru jak ostřílenej profík, aniž by se u toho zabila, nebo zničila to kamenné koryto ☐ a napije se tak hezky pohodlně stejně jako Rumíček. Tím pádem jsme kolemjdoucím poskytli oživení. Protože ohařiska balancují na okraji a napájí se, jak ptáčci z pítka ☐ .

A pak už jdeme rovnou na zahrádku hospůdky. Mají otevřeno, juché! Tak tentokrát to nebude bez odměny. Kdepak, objednáme si zase místní specialitku jakousi a dobrý pivíčko a hovoříme se slečnou servírkou. Psi jsou vždycky důvod k hovoru, takže pohoda. Škoda, že už v práci nemáme ty naše hodiny germánštiny. Měla bych tentokrát námětů na vyprávění do alelujá. Pohovoříme, já si dám kávičku, tentokrát už moudře bez sladký tečky ☐ ☐ ☐ a když nám slehne vyrážíme zpátky k domovu.

Ovšem ten kopec z vesnice je tetkon trochek nahoru. Fuj ble. A k tomu slušnej smažák. Ne na talíři, ale na nebi. Smaží to slušně teda. A vleču se co noha nohu. Stín na cestě v tuhle dobu bohužel není a já si navíc vymyslím, když dojdeme zpátky na rozcestí, že teď bychom se

přeci jen k tomu prameni Lužnice vydat mohli. Odbočíme a jdeme.... ale tady by to už přece mělo být. Je tady ten kámen "skalka" a na něm ty malý smrčky, co jsem si fotila.... musí to být už jen kousek. Brtníkovi se už nechce jít dál. Jenže já nerada věci vzdávám, nějak by mi vadilo nevědět, jestli to třeba nebylo za tou zatáčkou. Noooo..... nebylo ☐ . Vydali jsme se tam s Rumíčkem a zjistila jsem, že jsem to popletla, ten kámen se stromkama jsem si fakt fotila, ale cestou na vršek Eichelberg, ehm. A tam jsem taky skorem nevědomky došla. Zapíchla jsem to u dřevěného altánku, kde mi to secvaklo. Odbočka k prameni je tou druhou cestou. No nic, tak se aspoň Tali za námi proběhla, když letěla prozkoumat, kde jsme.

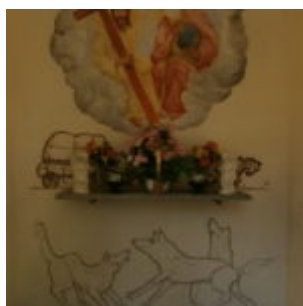
Vrátíme se zpátky na rozcestí. K prameni už to nejdeme. Je vedro, který mi připadá najednou mnohem horší, než bylo, když jsme šli na Nebelstein. A to byl zrovna den, kdy bylo stupňů nejmíc a mělo to být brutální. Scházíme lesíkem zpátky ke statkům a míváme vlastně jediný lidi, který jsme v lesích za ten den potkali. Mladou rodinku. Ohařiska mají děsný nutkání zkoumat dětskou část výpravy, hlavně toho nejmenšího člena, kterej se na ně zubí. Teda spíš dásní, páč tam ty zuby ešče nemá ☐ ☐ . Rodiče se taky usmívají, takže proběhne krátká družba a pak každý pokračujeme svým směrem. Po silnici jdeme s Tali zasejč spolu a když překročíme hranici, dostane zase velkovolno. Chvíli si poletuje loukou a já drtím Brtníka, aby ani hlásku nevydával. A jdeme v tichosti všichni dál. Všichni, protože Tali si poletuje vedle nás. Když začneme čutat po cestě spadáný jablka zapojí se do fotbálku. Pak se začuchá na plácku kousek od auta, a když nás vidí, jak jdeme k autu samotnému, dořítí se za námi. Nastoupí, lehne a padne. Stejně jako Rumíček.

Na mě naopak padlo nevolno. Jak mi doteď to vedro nevadilo až tak moc, tak teď to teda nastalo. Vůbec, ale vůůůůbec mi nejní dobře. Naštěstí je kousek od Pohoří krásný rašelinový rybníček a tak mi tam Brtník zastaví a já si vlezu nohama do vody a namáčím si hlavu, krk, ráchám si ruce, až se mi trochu uleví. Stáhnutý okýnka za jízdy mi taky krapítek pomůžou, ale furt to není úplně dobrý. Jakmile dorazíme, hópnu do sprchy a pustím na sebe vodičku. A do mě se naopak pustí zimnice ☐ . Nevidím to jinak, než že zapluju do postele. Ohařiska mi dělají společnost a poté co si vysvětlíme, že mi tu společnost nebudou dělat až tak jako úplně v posteli (zajímavý, v noci je to nenapadne, ale teď by se mi tam nasáčkovali, asi jako domácí léčitelé ☐), upadnu, stejně jako oni do komatu. Spím, probudím se, spím. Když se probudím podruhý, přijde do pokoje akurát Brtník. A nese záchranu!! Dojel mi pro ni do Kaplice. OBŘÍ, ALE OBŘÍ KELÍMEK VANILKOVÝ ZMRZLINY. Je jí asi tak kilo. Tak báječný, že by postavila na nohy i mrtvého. Sedím v posteli a cpu si do hlavy tu chladivou nádheru. Žiš, já si snad

pořídím úpal (úžeh???) každěj druhej den, to je takovej lábuš!!! ☐ . Nejsem sketa a tak se o ni podělím i s ohařiskama. Však jí je víc, než dost. Myslím, že jsem nikdá neměla takový množství sama pro sebe a nespořádala tolik zmrzky najednou.

Oživena se můžu vydat do společnosti, kde jsem starostlivě opečovávána. Ondřej diagnostikuje, že úpal/úžeh huž nemám a jsem zcela zdráva ☐ ☐ . Hurá, páč to by byl jinak promarněnej večír báječný dovolený.

edit - jak jsem dole v komentářích slíbila, dávám fotku z vnitřku kapličky:

*zajímalo by mě,
proč mají ti svatí
tu královskou
korunu?*